

پژوهشی در موسیقی محلی کردستان

از : ایرج برخوردار

-۲-

(رقص های کردستان)

موسیقی و رقص در کردستان با هم رابطه بسیار نزدیکی دارند. تلاش دهقانان برای ساختن سرزمینی آباد و حاصل خیز و مواجهه با مناظر طبیعی زیبا و سبز و خرم موجب پیدایش انواع رقص های پرتحرک یا آرام در این سامان شده است. در حقیقت میتوان گفت که در کردستان رقص ها، مانند ملدیها و ترانه ها، انعکاس مستقیم و روشنی از کیفیات زندگی مردم این سامان است.

کیفیت رقص در کردستان از چند نظر قابل اهمیت است:

زندگی اگر ادا از دیر زمان صورت عشیره ای داشته و زنان در مسئولیت های زندگی با مردها سهیم بوده اند، از اینرو حجاب در بین زنان عشایر این ناحیه معمول نبوده است. به این ترتیب در مراسم رقص زن و مرد با آزادی کامل گردهم حلقه زده و دستهای یکدیگر را می گیرند و بیایکوبی می پردازند. لباس های جالب و زیبای محلی که حائز ترکیبی بسیار جالب و دل انگیز از رنگهاست، هماهنگی خاصی در حرکات و ریتم های منظم رقص ایجاد می کند.

از سوئی کیفیت گرفتن دست‌ها در رقص‌های کردی، موجب ایجاد همشکلی و نظم و یکنواختی حرکات پاها شده و از سوئی دیگر باعث پدید آمدن نوعی محبت و یگانگی می‌گردد.

در رقص‌های کردی گاهی دسته‌بی از مردان و زمانی عده‌بی از زنان بتنهائی و بعضی اوقات گروهی از مردان و زنان بطور جمعی شرکت دارند. در هر یک از رقص‌های گروهی يك نفر که پیش از همه به حرکات رقص‌های کردی آشنا است و بهتر از دیگران می‌رقصد رل راهنمای رقص را عهده‌دار می‌شود. او اولین نفری است که در صف رقصندگان می‌ایستد و بقیه در کنار او بردیف قرار می‌گیرند. بطور کلی رقص‌های کردی را چوبی می‌نامند.

ممکن است وجه تسمیه «چوبی» از دنبال کردن و کاری را ادامه دادن گرفته شده باشد، زیرا در زبان کردی «چو» بمعنی برو و «پی» بمعنی دنبال گرفتن است. و شاید هم، این لغت از چوپان و چوپانی گرفته شده و منظور رقصی بوده است مخصوص چوپانان.

در این رقص نفر اول عهده‌دار رهبری گروه است و «سرچوبی‌کش» نام دارد. شروع رقص نیز با اوست. سرچوبی‌کش معمولاً دودستمال رنگین و نازک در دست می‌گیرد. دستمال دست راست آزاد و در هوا حرکات جالبی دارد و دستمال دست چپ در دست او و نفر دومی است که در کنارش می‌رقصد. بقیه افراد گروه بدون دستمال دست همدیگر را می‌گیرند و تقریباً در کنار هم و بطور متصل حرکت می‌کنند.

کلیه افراد گروه بطور دقیق تابع حرکات نفر اول بوده و باریتمی مشخص به اجرای رقص می‌پردازند.

در رقص‌های کردی حرکات پا و بدن چنان ظرافت و ریزه‌کاریهایی دارد که اجرای آنها محتاج به آشنائی و تمرین فراوان است. سازهای همراهی کننده با رقص‌هایی که در هوای آزاد اجرا می‌شود دهل و سرنا است. رقص‌هایی که در هوای بسته مانند اطاق و غالباً با شرکت زنان اجرا می‌شود، بوسیله دایره و دوزله، دایره و سرنا یا دایره و کمانچه همراهی می‌گردد. در رقص‌هایی که دو گروه زن و مرد با هم شرکت دارند مردها و زنها بفاصله يك در میان کنار همدیگر قرار می‌گیرند. این ترکیب رقص را به کردی «گه‌نموجو» (یعنی گندم و جو) مینامند. در کردستان مرسوم است که رقص‌های مختلف را با ترتیبی

خاص و پشت سرهم اجرا کنند . این ترتیب همیشه رعایت می شود و گروهی بطور دسته جمعی دور کامل این رقص ها را اجرا می کنند .

با پایان هر دور رقص نفر سرچوبی کش نیز عوض می شود و جای خود را به نفر بعد از خود می دهد .

رقص اول چوبی حرکاتی سنگین و آهسته دارد و رقص های بعدی بتدریج تندتر و پرهیجان تر می شود . متریک ملودیه های همراهی کننده رقص کردستان دوتایی یا سه تایی است . رقص هایی که در محوطه بسته اجرا می شوند بوسیله سازهایی که صدای ضعیف دارند همراهی می گردد . در اجرای رقص ، آواز نیز وجود دارد و رل خواندن معمولاً بعهد نوازنده سازهای ضربی است . اخیراً از رقص های قدیم کردستان رقص های دیگری نیز منشعب شده اند که با شکل اصلی و معمول این رقص ها شباهت چندانی ندارند .

اصیل ترین و قدیم ترین رقص های کردستان بترتیب اجرا عبارتند از:

۱- گریان

۲- خان امیری

۳- چپی

۴- فتا پاشایی (سه چار)

۵- ژنانه

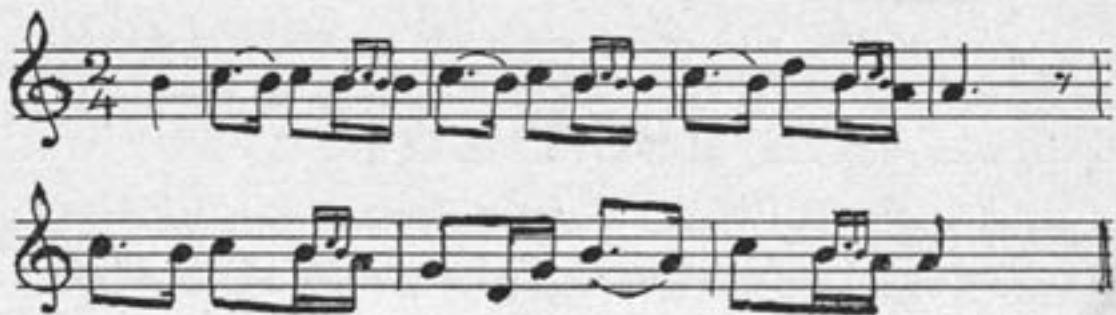

۱- گریان

«گریان» به زبان کردی بمعنی راه رفتن است . رقص گریان رقصی است سنگین و آهسته که ریتم آن بتدریج سریع می شود . ملدی خاص رقص تقریباً در تمام کردستان یکسان شناخته شده است . اولین حرکت با پای راست شروع و با هر ضرب دهل حرکت پاها عوض می شود . افراد گروه رقص حالتی شبیه به راه رفتن دارند . پس از چند دقیقه که از اجرای سنگین آن گذشت ، تمپوی رقص تندتر ، و با هیجان بیشتر ، ادامه می یابد .

از مهم ترین عواملی که در رقص گریان میتوان درباره آن صحبت کرد اینک : (۱) ملدی این رقص دو قسمتی است که قسمت دوم مکمل قسمت اول است ؛ (۲) قسمت اول از دو فیگور و قسمت دوم نیز از دو فیگور تشکیل می شود . ساز اجرا کننده ملدی کرنا ، دوزله و گاهی هم کمانچه است و برای ساز ضربی

همراهی کننده از دهل و دایره استفاده می کنند .
 این رقص اکثراً دارای متریک دوتایی و گاهی هم سه تایی است .
 فاصله موجود در ملدی این رقص در حدود سوم است ولی در فیگور
 آخر يك پرش چهارم در آن وجود دارد .

۲- خان امیری

رقص خان امیری از رقص های بسیار مشهور در مناطق مختلف کردستان است .

گرچه اجرای آن در نقاط مختلف صورتهای گوناگونی دارد ولی شکل کلی ملدی و نحوه اجرای رقص در همه جا بصورتی یکسان و واحد انجام می گیرد .
 نوع خاصی از این رقص در کرمانشاه به جلوشاهی معروف است . در این رقص حرکت با پای راست شروع شده سه بار پاشنه پای راست بزمین می خورد . سپس پاها بترتیب عوض شده و حرکتی مانند راه رفتن انجام می دهد . درباره خصوصیات کلی ملدی این رقص اینکه ملدی آن از دو قسمت درست شده که هر قسمت شامل دو فیگور است .

فیگورهای قسمت اول تکرار یکدیگرند . فیگورهای قسمت بعدی به يك درجه بالاتر حرکت کرده و فیگور آخر در حقیقت نقش فیگور خاتمه ملدی را برعهده می گیرد .

سازهای اجرا کننده ملدی این رقص اکثراً سرنا، نرمه نای و گاهی نیز کمانچه است .

برای سازهای ضربی همراهی کننده معمولاً از دهل یا دایره استفاده میشود .

میزان یا دوره ریتمیک در این ملدی دوتایی است . فاصله موجود در ملدی رقص خان امیری به چهارم درست میرسد .

خاص و پشت سرهم اجرا کنند . این ترتیب همیشه رعایت می شود و گروهی بطور دسته جمعی دور کامل این رقص ها را اجرا می کنند.

با پایان هر دور رقص نفر سرچوبی کش نیز عوض می شود و جای خود را به نفر بعد از خود میدهد .

رقص اول چوبی حرکاتی سنگین و آهسته دارد و رقص های بعدی بتدریج تندتر و پرهیجان تر می شود . متریک ملودیه های همراهی کننده رقص کردستان دوتایی یا سه تایی است . رقص هایی که در محوطه بسته اجرا می شوند بوسیله سازهایی که صدای ضعیف دارند همراهی می گردد . در اجرای رقص ، آواز نیز وجود دارد و رل خواندن معمولاً بعهد نوازنده سازهای ضربی است . اخیراً از رقص های قدیم کردستان رقص های دیگری نیز منشعب شده اند که با شکل اصلی و معمول این رقص ها شباهت چندانی ندارند .

اصیل ترین و قدیم ترین رقص های کردستان بترتیب اجرا عبارتند از:

۱- گریان

۲- خان امیری

۳- چپی

۴- فتا پاشایی (سه جار)

۵- ژنانه

۱- گریان

«گریان» به زبان کردی بمعنی راه رفتن است . رقص گریان رقصی است سنگین و آهسته که ریتم آن بتدریج سریع می شود . ملدی خاص رقص تقریباً در تمام کردستان یکسان شناخته شده است . اولین حرکت با پای راست شروع و با هر ضرب دهل حرکت پاها عوض می شود . افراد گروه رقص حالتی شبیه به راه رفتن دارند . پس از چند دقیقه که از اجرای سنگین آن گذشت ، تمپوی رقص تندتر ، و با هیجان بیشتر ، ادامه می یابد .

از مهم ترین عواملی که در رقص گریان میتوان درباره آن صحبت کرد اینکه : (۱) ملدی این رقص دو قسمتی است که قسمت دوم مکمل قسمت اول است ؛ (۲) قسمت اول از دو فیگور و قسمت دوم نیز از دو فیگور تشکیل می شود . ساز اجرا کننده ملدی کرنا ، دوزله و گاهی هم کمانچه است و برای ساز ضربی

همراهی کننده از دهل و دایره استفاده می کنند .
 این رقص اکثراً دارای متریک دوتایی و گاهی هم سه تایی است .
 فاصله موجود در ملدی این رقص در حدود سوم است ولی در فیگور
 آخر يك پرش چهارم در آن وجود دارد .

۲- خان امیری

رقص خان امیری از رقص های بسیار مشهور در مناطق مختلف کردستان است .

گرچه اجرای آن در نقاط مختلف صورتهای گونا گونی دارد ولی شکل کلی ملدی و نحوه اجرای رقص در همه جا بصورتی یکسان و واحد انجام می گیرد .
 نوع خاصی از این رقص در کرمانشاه به جلوشاهی معروف است . در این رقص حرکت با پای راست شروع شده سه بار پاشنه پای راست بزمین می خورد . سپس پاها بترتیب عوض شده و حرکتی مانند راه رفتن انجام می دهد . درباره خصوصیات کلی ملدی این رقص اینکه ملدی آن از دو قسمت درست شده که هر قسمت شامل دو فیگور است .

فیگورهای قسمت اول تکرار یکدیگرند . فیگورهای قسمت بعدی به يك درجه بالاتر حرکت کرده و فیگور آخر در حقیقت نقش فیگور خاتمه ملدی را بر عهده می گیرد .

سازهای اجرا کننده ملدی این رقص اکثراً سرنا، نرمنه نای و گاهی نیز کمانچه است .

برای سازهای ضربی همراهی کننده معمولاً از دهل یا دایره استفاده میشود .

میزان یا دوره ریتمیک در این ملدی دوتایی است . فاصله موجود در ملدی رقص خان امیری به چهارم درست میرسد .

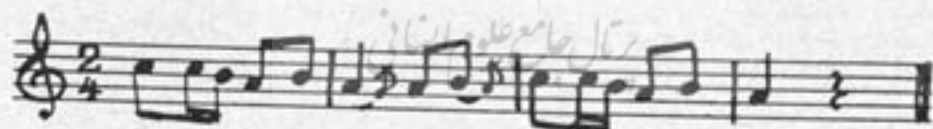

۳- چپی

چپی رقصی است ساده و کاملاً یکنواخت. از آنجاکه آغاز و انجام حرکت رقص هر دو با پای چپ صورت می‌گیرد، رقص مزبور به‌مین جهت «چپی» نام گرفته است. در این رقص بدن با حرکت پاها جلو و عقب کشیده می‌شود. افراد گروه رقص بازوها را بازوی یکدیگر می‌اندازند، بطوریکه شانه‌هایشان کاملاً بهم می‌چسبند، در نتیجه بدن آنها در کنار هم حرکت خواهند کرد. اسم دیگر این رقص «لبلان» است. در این رقص شانه‌ها نیز همراه حرکت پاها حرکتی عمودی دارد. ملدی این رقص از يك قسمت مستقل تشکیل یافته که دارای دو فیکور کاملاً مشابه است.

ملدی در سراسر رقص، شامل اجرای دائم و پیاپی این دو فیکور است، فقط گاهی نتهای زینت احتمالاً به ملدی اضافه می‌شود. ساز اجراکننده ملدی این رقص غالباً سرنا یا نرمه نای می‌باشد.

ساز ضربی همراهی کننده معمولاً دهل یا داپره است. ملدی این رقص نیز، مانند اکثر ملدیهای رقص کردستان دارای میزان دوتایی است.

۴- فتا پاشایی (سه‌جار)

کلمه «سه‌جار» در کردی بمعنی سه‌دفعه است. در این رقص پاها سه بار با سرعت زیاد بطرف بالا حرکت می‌کنند. ابتدا پای راست بعد پای چپ و دوباره پای راست بی‌لاک‌شیده شده، سپس سه حرکت افقی و کوتاه مانند راه رفتن انجام می‌گیرد.

این رقص مخصوص مردان است و آخرین رقصی است که در ترتیب چوبی اجرا می‌شود.

سه‌جار دارای حرکت‌های سریع و تند بوده و بسیار هیجان‌انگیز است. این رقص بیشتر مخصوص شهرستان سنندج و حومه آنست و در سایر نقاط کردستان کمتر معمول است.

ملدی این رقص حاوی بخشی مستقل بوده، هر بخش شامل دو فیگور کاملاً مجزا است که فیگور دوم را میتوان مکمل فیگور اول بحساب آورد. در تمام مدت رقص، ملدی بهمان صورت ثابت تکرار می‌شود.

ساز ضربی همراهی‌کننده در این رقص همیشه دهل است و نوازنده دهل روی ضربهای قوی آکسان‌های شدید می‌گذارد. در حقیقت رل اصلی نوازندگی در این رقص بمعده ساز ضربی می‌باشد.

ملدی این رقص همیشه توسط سرنا اجرا شده و می‌توان گفت که دهل و سرنا سازهای اجراکننده ثابت ملدی این رقص می‌باشد. این رقص دارای میزانی سه‌تایی است.

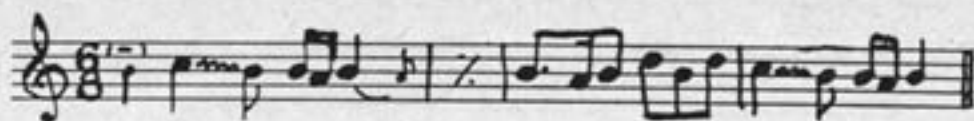

۵- رقص مخصوص زنان

این رقص زیاد متداول نیست و گاهی در مجالس زنانه اجرا می‌شود. حرکات پاها در این رقص بسیار آهسته و کوتاه است. این رقص روی پنجه‌های پا انجام می‌گیرد و اجراکنندگان با آهستگی پیش می‌روند. رقص مزبور مانند سایر انواع چوبی بصورت گروهی است ولی گاهی نیز آنرا بصورت انفرادی اجرا می‌کنند.

این رقص دارای ملدی کاملاً یکنواختی است که از يك بخش ملدیك مستقل تشکیل می‌یابد. این بخش ملدی دارای فیگور ثابتی است که در تمام طول قطعه تکرار می‌شود. فقط در بار سوم تکرار، فیگور تغییر مختصری کرده و پس از تکرار فیگور اول، بخش ملدی به انتها می‌رسد. معمولاً ساز اجرا کننده این ملدی سرنایا دوزله است. و در صورتیکه در اطاق و محوطه سر بسته باشند، ملدی بوسیله کمانچه اجرا می‌گردد. ساز ضربی همراهی‌کننده با این

ملدی معمولاً دایره و گاهی نیز دهل است . ملدی این رقص دارای میزان سه تایی است.

آنچه که از آنالیز ملدی‌های رقص کردستان برمی آید :

از بررسی ملدی‌های رقص در کردستان میتوان نتایج کلی زیر را مورد بحث قرارداد:

۱- ملدی‌های رقص در کردستان اکثراً از يك جمله مستقل تنظیم شده‌اند .

۲- جمله ملدی شامل دو یا چهار فیکور است که فیکورهای دوم مکمل فیکورهای اول است .

۳- از خصوصیات مهم این ملدیها اینکه در تمام طول رقص بهمان صورت و بدون تغییر تکرار می‌شوند .

۴- فاصله اساسی ملدی این رقص‌ها معمولاً فاصله سوم است و گاهی بحدود چهارم درست می‌رسد .

۵- سازهای اجراکننده ملدی برای فضای آزاد شامل سرنا، نرمنه‌نای، و گاهی دوزله می‌باشند.

۶- از سازهای ضربی همراهی‌کننده معمولاً دهل یا دایره و گاهی تمبک مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۷- وحدت متریک رقص‌های کردستان اکثراً دوتایی و گاهی سه تایی است .

بررسی فنی تر بر روی نغمه‌ها و ملدیهای کردستان

در فراهم کردن مطالب این رساله نقشه این بود که تعداد زیادی از آهنگهای کردستان بمنظور تحقیق و آنالیز مورد بررسی قرار گیرد. اینک با توجه به تشابه نسبی آهنگها و کیفیت ظاهری آنها و بمنظور جلوگیری از تکرار مطالب مشابه دو آهنگ از اصیل ترین آهنگهای این سامان برگزیده شد که طی این گفتار ترانسکریپسیون، و تجزیه و تحلیل می‌شود.

این دو آهنگ نمونه‌ای از انواع دو گانه زیر می‌باشد:

۱- نوع اول ملدیهای مخصوص خانقاه‌های درویش کردستان که خود بخش مهمی از موسیقی این سامان را تشکیل میدهد.

۲- نوع دوم شامل ملدیهای محلی کردی که تقریباً در تمام مناطق کردستان معمول و رایج است.

آهنگهای انتخاب شده عبارتند از:

۱- ذکر یار حمن: که معمولاً در خانقاه‌های درویش طریقه قادری اجرا می‌شود.

۲- و رگری: یکی از قدیمترین و شناخته‌ترین ملدیهای کردستان.

رتال جامع علوم انسانی

ترانسکریپسیون

(ذکر یار حمن)

خوانندگان: درویش کریم درویش میرزا غوثی

نوازندگان (دف): « « « «

در کردستان شعبه‌های مختلف از خانقاه‌های درویش وجود دارند. در این خانقاه‌ها هر هفته دوبار در شب‌های سه‌شنبه و جمعه درویش‌های هر خانقاه گرد هم جمع شده و به خواندن اشعار مذهبی - مدح پیغمبر و ائمه و دین اسلام

بنيہ اقل « ذکر یا رحمن »

5

د ف

5

آواز

1

د ف

2

3

4

رسال جامع علوم انسانی

5

6

7

8

9

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

بند دوم

10

11

12

می‌پردازند. در ضمن بطور دسته‌جمعی و همراه بادف و طاس حرکاتی با سر و بدن انجام می‌دهند که به آن **ذکر می‌گویند**. ذکر در درویش حال شور و خلسه‌یی ایجاد می‌کند و آنها را بوجد می‌آورد. در واقع این عمل برای توجه بیشتر به حقیقت و تمرکز ذهن بمنظور انجام کارهای نیک صورت می‌پذیرد. فرقه **قادری از مشهورترین گروه درویش کردستان** اند که خود را منسوب به غوث گیلانی (از عرفای ایرانی) می‌دانند. ملدی «ذکر یارحمن» در اکثر خانقاههای درویش قادری اجرا می‌شود. نوازندگان دف که معمولاً از بین اشخاص خوش صدا انتخاب می‌شوند، قبل از شروع ذکر، به همراه شعرهای دیگر، آهنگ ذکر یارحمن را می‌سرایند. ذکر یارحمن مدیحه‌یی است طولانی که از وصف خدا و رسول شروع شده و درباره خلفای راشدین و ائمه ادامه می‌یابد. و اینست ترجمه متن آن:

«خدایا من امشب صمیمانه ذکر یارحمن را می‌خوانم
من که مسلمانم از درگاه تو تمنای ذره‌ای ایمان دارم.

۲

ای رفیق باکمال، تنها ادعای مسلمانی چه سودی در بردارد؟
و چه نیاز که به ظاهر بگوئی من مطیع آیات قرآن هستم؟

۳

اگر بانهایت خلوص و صمیمیت مطیع آیات قرآن نیستی
هیچوقت منتظر نباش که مورد شفاعت پیغمبر قرارگیری.»

ملدی مزبور دارای مقدمه‌یی است که بوسیله دف سلوا اجرا می‌شود. وحدت متریک این مقدمه تا آخر یکسان نیست بطوریکه ابتدا شامل «**۵ × سیاه**» و پس از یک تکرار بصورت «**۴ × سیاه**» ظاهر می‌شود. لذا عدم تقارن کلی در وحدتهای متریک قطعه دیده می‌شود. یعنی در حقیقت میتوان در اینجا از نوعی آکسان صحبت کرد.^۱

فرم کلی ملدی مزبور بند بند و دارای ترجیع بند است.
بند اول تا جمله ۹ و بند دوم تا جمله ۱۱ بعد منظم شده است.

۱- آکسان اصطلاحی است در موسیقی ترکیه که بر عدم تقارن در وحدت متریک دلالت دارد.

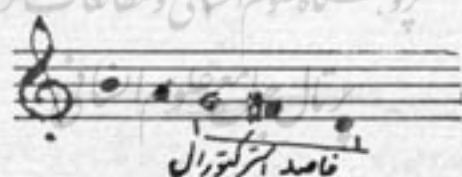
در این ملدی دو بند بوسیله ضربه‌های دف از همدیگر مجزا می‌شود. سلوی مجزاکننده مزبور، برعکس مقدمه، دارای وحدت متریک متقارن است. در بنداول هر جمله از یک بخش ملدی تشکیل شده که تقریباً در تمام بند بطور یکسان ظاهر می‌شود. دف که نقش همراهی کننده ملدی را عهده‌دار است تابع وحدت متریک کلی ملدی و هومولوگ است. فرم کلی جمله‌ها، می‌توان گفت که در سراسر قطعه بصورتی ثابت و یکسان تکرار می‌گردد.

کیفیت انحنای خط ملدی نیز تقریباً شکلی یکسان دارد و هدف نهایی ملدی رسیدن به نت خاتمه «سل» است. هم چنین ملدی این قطعه از آغاز تا پایان دارای آغازی ثابت (نت «ر») بوده و احتمالاً می‌توان آنرا نت بدوی عنوان کرد.

ملدی پیوسته بایک پرش چهارم شروع شده و کم و بیش برخطی مستقیم ادامه می‌یابد. ملدی در این قطعه کاملاً مدال جلورفته، بند دوم عیناً تکراری از بنداول است.

فرم جمله‌های این ملدی را در تکرار تقریباً کامل جمله‌ها می‌توان مشاهده کرد.

ملدی ذکر یار حمن دارای وحدت متریک دو تایی است. بطوریکه ذکر شد پرش چهارم مشخص کننده فاصله استرکتورال این قطعه بوده محتوی تنال آن به شکل زیر است:

وَرگِری

a

نرسنای

1

b

آواز

نرسنای

2

b1

3

a1

4

رشته‌گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

a2

5

Handwritten musical notation for measures 6 and 7. The system consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a time signature of 2/4. It contains a melodic line with eighth and sixteenth notes. The middle staff is also in treble clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4, containing a similar melodic line. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes. A measure number '6' is written to the left of the first staff.

Handwritten musical notation for measures 7 and 8. The system consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4. It contains a melodic line with eighth and sixteenth notes. The middle staff is also in treble clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4, containing a similar melodic line. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes. A measure number '7' is written to the left of the first staff.

Handwritten musical notation for measures 8 and 9. The system consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4. It contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, including trills marked 'tr'. The middle staff is also in treble clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4, containing a similar melodic line. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes. A measure number '8' is written to the left of the first staff.

بند دوم

Handwritten musical notation for measures 9 and 10. The system consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4. It contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, including trills marked 'tr'. The middle staff is also in treble clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4, containing a similar melodic line. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one flat and a time signature of 2/4, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes. A measure number '9' is written to the left of the first staff.

«ورگری»

ترانسکرپسیون

ملدی از سقز

خواننده : حسن زاده

نوازنده نرمنه‌نای: عزیز

بطور قطع می‌توان ادعا کرد که این آهنگ در تمام مناطق کردستان،
بالحجه‌های مختلف کردی، خوانده می‌شود. متن آن نیز در نقاط مختلف دارای
مضمونی ثابت است، یعنی پیوسته وصف حال عاشقی است که مراجعت معشوقش
را طلب میکند. کلمه (ورگری) به معنی «برگرد» میباشد.

ترجمه متن:

برگرد تا بگردنت بیاویزم
و همچون گردن بندی روی سینهات قرار بگیرم
چه دردی داری من بقربانت شوم؟

دوباره شب آمد به حال من
عالم سوخته است از فالت من
بخاطر این دل پرخیال من

برگرد تا بگردنت بیاویزم
و همچون گردن بندی روی سینهات قرار بگیرم
چه دردی داری من بقربانت شوم؟

قربانت شوم ای حبیب من
من مریضم و تویی طبیب من
خدا تورا نصیب من کند
برگرد تا قدوبالایت را ببینم.

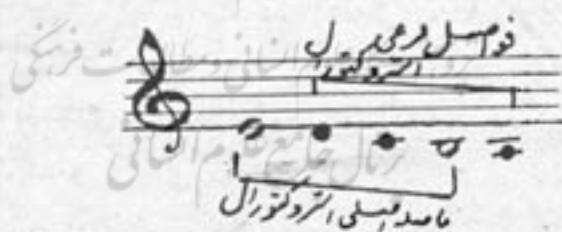
قطعه مزبور از نظر فرم: اولاً بربند است و شامل ترجیع بندی نیز هست
و ثانیاً هر بند خود شامل مقدمه‌ای است که با ساز اجرا می‌شود. آواز توسط

نرمه‌نای و ضرب همراهی شده و خاتمه آن نیز سازی است. بعلاوه هر بند از توالی دو جمله تشکیل می‌گردد (جمله a بر روی حامل I و b روی حامل II). تحول جمله اول a (حامل ۱) در بند اول چهاردفعه و تحول جمله b (حامل ۲) فقط دوبار صورت گرفته است. دو جمله دارای انتهای خاتمه متفاوت هستند.

۱- نت خاتمه در جمله a (حامل ۱) «سی» و
 ۲- نت خاتمه در جمله b (حامل ۲) غالباً «دو» است.
 نت‌های اول جمله‌ها نیز ثابت نیستند مثلاً:
 ۱- نت بدوی در جمله a (حامل ۱) معمولاً «دو» و
 ۲- « » « » « » b (حامل ۲) «می» است.
 جمله b (حامل ۳) تنها جمله‌ای است که بایک پرش پنجم شروع می‌شود در حالیکه شروع جمله‌های دیگر با پرش چهارم (لا - ر) یا اساساً بدون پرش است.

هر جمله دارای چهار میزان و هر میزان متشکل از «۴ X چنگ» است.

برخلاف قطعه قبلی، ملدی مزبور دارای سه فاصله استرکتورال است که هر یک نقشی متفاوت نسبت به دیگری دارد:
 فاصله اصلی استرکتورال، فاصله «می - سی» و فواصل فرعی (لا - می) و (لا - ر) می‌باشند.

وحدت ریتمیک دوتایی، در سراسر قطعه ثابت و دارای تقارن کامل است بازهم کیفیت همولوگ تا حد زیادی مابین ملدی و ریتم وجود دارد.

نتیجه‌گیری

به استناد آنالیزی که داده شد می‌توان عوامل ذیل را بعنوان خصوصیات مشترک و کلی مشخص کرد. شك نیست که این خصوصیات تنها شامل ملدیهای مزبور می‌گردد و نباید آنها را بعنوان قواعد کلی موسیقی کردستان پنداشت.

عوامل اساسی که از بررسی موسیقی کردستان نتیجه گیری شده اند بدینترار است :

۱- در ملدی های مزبور بطور کلی فاصله چهارم فاصله ای اصلی (Structural) است.

۲- گاهی تلفیق دو یا حتی سه فاصله چهارم بعنوان فاصله اصلی و فواصل فرعی مشاهده می شود.

۳- در برخی ملدیها تنها سه نت بعنوان محتوی کلی تنال تجلی کرده، فونکسیون شان تنها در محتوی کلی تنال همواره تغییر می کند.

۴- اصل فینالیتته در انحناء ملدی بطور کلی حایز اهمیت است، و می توان چنین پنداشت که حرکت به سوی نت خاتمه هدف کلی انحنای ملدی را تشکیل میدهد. بنابراین باید از نت خاتمه بعنوان مهم ترین نت صحبت شود.

۵- کیفیت مدال در سراسر خط ملدی وجود دارد.

۶- معمولاً مفهوم متن در موسیقی تا حدود زیادی انعکاس می یابد.

۷- وحدت متریک در ملدیهای کردستان بیشتر دوتایی و گاهی سه تایی است.

۸- تقارن کلی غالباً در وحدت متریک جملات دیده میشود. این وحدت شامل :

« ۸ × سیاه » ، « ۸ × سیاه نقطه دار » ، « ۱۲ × سیاه » و « ۱۲ ×

سیاه نقطه دار » است. *روشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی*
از آنالیز ملدیهای کردستان فرمهای ذیل نتیجه گیری میشود :

۱- فرم بندبند و دارای ترجیع بند

۲- شکل پریودیک فورم در هر بند

۳- جمله های مشابه و تحول یافته در بندها یا پریودها

۴- توالی جملات بعنوان تنها فرم کلی در هر بند

۵- وجود مقدمه سازی (instrumental) در بیشتر این ملدیها

۶- در اکثر قطعه های مزبور بندها بوسیله یک ساز ملدیک بهمراهی

ساز ضربی از یکدیگر مشخص می گردند.

بر مبنای آنچه که ذکر شد طرح کلی را از لحاظ فرم میتوان چنین مشخص

کرد :

مقدمه سازی	آواز	خاتمه انسترومنتال
پریود	پریود	پریود
جمله	جمله	جمله
قسمتهای ملدیک	قسمتهای ملدیک	قسمتهای ملدیک

«فهرست مراجع»

- ۱- تاریخ مردوخ جلد ۱ و ۲ نوشته آقای محمد مردوخ
- ۲- کرد و پیوستگی نژادی و تاریخی او اثر آقای رشید یاسمی
- ۳- جغرافیای طبیعی - اقتصادی تاریخی و سیاسی کردستان
- ۴- گورانی آقای ناصر محسنی
- ۵- فرهنگ مردوخ آقای دکتر محمد مگری
- ۶- تاریخ ریشه نژادی کردی آقای احسان نوری
- ۷- شماره‌های مختلف مجله موسیقی
- ۸- شماره‌های مختلف مجله موزیک ایران
- ۹- دیکسیونر سازها از «ساکس» : مطالعات فرانسوی

C. Sacks : Reallexikon der musikinstrumente,
Hildesheim 1964